

TURČIJA, IZMIR – julij 2018

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Klara Ihan, 4. Letnik (če te zanima kaj več mi lahko pišeš na klara.ihan11@gmail.com ali na facebooku ☺)

Čas izmenjave:

od 2. 7. do 30. 7. 2018

SPLOŠNO:

Država in kraj izmenjave

Lega, velikost in kratek opis zanimivosti mesta (po čem je mesto znano). Prosimo, ne opisuj zgodovine in gospodarstva mesta – bolj cenimo tvojo lastno predstavo mesta kot predstavitev iz Wikipedije. Na kratko s svojimi besedami tudi predstavi državo.

Viza

Za Turčijo državljani Slovenije ne potrebujemo vize, ker ima Turčija z državami EU sklenjeno pogodbo o prostem prehodu. Potrebujemo le potni list.

Zdravje

Pred odhodom ni bilo potrebno opraviti kakršnih koli testov ali potrebnih cepljenj. Večina študentov na izmenjavi je imela težave drisko/zaprtjem med izmenjavo zaradi drugačne hrane. Zato v potovalni lekarni priporočam zdravila za olajšanje kakršnih-koli trebušnih težav. Zaradi zelo močnega sonca pa tudi Bepanten in veliko sončne kreme (prinesite jo s sabo, to je ena izmed redkih stvari ki je dražja v trgovinah v Turčiji kot pa pri nas).

Varnost

Izmir je nekakšna uporniška, proti vladna in manj islamska prestolnica Turčije, kar se zelo pozna na sproščenosti mesta in občutka varnosti v njemu. Sama sem se počutila zelo varno, nikoli nisem imela težav z varnostjo z uporabo javnih prevoznih sredstev (tudi sama in tudi izgubljena ponoči sem varno s pomočjo zelo prijaznih ljudi našla svojo pot do doma). Ker je Izmir tako liberaren v primerjavi s

celotno Turčijo ni problema tudi ponoči ali z nošenjem kratkih oblačil in hlač. Sem pa imela drugačne izkušnje v Istanbulu, Ankari in drugih Turških mestih, ki niso ravno pri obali, ko smo jih obiskali. Tam bi priporočala vedno dolge hlače in malo previdnosti zvečer, moji občutki so bili veliko bolj nesproščeni v ostalih mestih.

Denar

V Turčiji uporabljajo Turško liro. V času moje izmenjave je Turška lira stalno izredno padala (primerjava eno leto prej je bil 1 evro 2,5 lir), zato je bilo življenje v mestu izredno poceni. Na začetku moje izmenjave je bil 1 evro vreden 5,3 turških lir, na koncu že skoraj 6, dva tedna po koncu pa že 7,4 turških lir. Splača se plačevati s kartico v trgovinah in lokalih drugače pa menjati evre, kar se najlažje naredi na bankomatih, kjer na bankomat direktno položiš evre in z zelo dobrim tečajem dobiš lire.

Prevoz

V Izmir sem letela iz Ljubljane s Turkish Airlinesom s prestopom v Istanbulu. Karto sem rezervirala na Skyscannerju, enosmeren let me je stal 160 evrov, ker sem ga kupila pozno, približno 2 tedna pred odhodom. Priporočam, da karte kupite prej (najbolje da ob potrditvi izmenjave izbereš opcijo pri kateri ti Skyscanner sproti obvešča, če se tvoj let draži in splemljaš najnižje cene), bolj se splača tudi povraten let (vendar sem jaz po Turčiji potovala po Gruziji in Azrebajdžanu, zato ga nisem kupila).

IZMENJAVA:

Komunikacija pred izmenjavo

Kontaktna oseba me je kontaktirala približno mesec pred izmenjavo. Pripravljena pa sem bila kar slabo, saj nisem vedela ničesar o moji nastanitvi oz imela napačno predstavo, vendar so me kontaktne osebe prišle počakati na letališče in smo kasneje vse uredili brez problemov.

Sprejem s strani tujih študentov

Kontaktna oseba me je pričakala na letališču, potem sem imela tudi srečo in z drugim študentom odšla do nastanitve. Pospremili so me tudi do oddelka, vendar niso vedeli kdo so naši mentorji. Prvi teden si se moral pokazati malo samoiniciativno, da si našel svojo skupino in jim pokazal, da si pripravljen biti tam, drugače se lahko tudi sploh ne bi pokazal v bolnišnici saj nas tam noben ni

pričakoval. Vendar so vsi zelo prijazni in z malo angleščine in malo pantomime hitro najdeš vse. Kontakne osebe smo videli približno enkrat na teden.

Vsakodnevno večerno druženje po skupni večerji.

Nastanitev

Živela sem v stanovanju s štirimi študenti in lastnico Turkinjo. Stanovanje je bilo zelo lepo in na odlični lokaciji (10 min peš do bolnice). Moja soba je bila sicer dnevna soba v kateri sva s še eno študentko spali na vsaka svojem kavču, vendar je bilo dovolj prostorno, čisto in super stanovanje za vse.

Prehrana

V bolnici nam je pripadal en topel obrok na dan v kantini z ostalimi študenti. obroki so bili po mojem mnenju super, sicer so za nas zelo netipični (ob vsakem obroku dobiš minimalno 4 male krožnike z različnimi prilogami, jogurti, začimbami in skoraj nič mesa ter veliko bulgurja). Zvečer so nas Turki peljali v svoje najljubše restavracije, v katerih so obroki zelo poceni. Glavna jed z brezplačno predjedjo, ki jo vedno dobiš, vodo in čajem stane okoli 2-3 evre. Poleg tega se nas je nabrala skupina okoli 15 tujcev in Turkov v kateri smo se zelo razumeli in smo veliko kuhali (vsakič smo določili 2, da skuhata nekaj iz svoje države in jedli v njunem stanovanju).

Po celodnevem izletu z ladjo do otokov v Česme. (Zelo priporočam izlet!)

Družabni program

Družabni program me je zelo razočaral. Prvi teden, ko bi bil najbolj potreben ga praktično ni bilo drugi teden je bila organizacija njega zelo slaba. Smo pa si vse organizirali sami in z Turki, s katerimi smo se spoprijateljili proti saj so organizatorji znali zelo slabo angleško in niso kazali interesa do druženje z nami. Tudi izlete smo si organizirali sami. Organiziran je bil sicer nacionalni program in sicer 2 izleta, vendar ne iz našega mesta in veliko predraga. Priporočam, da si vse izlete organizirate sami, saj so veliko cenejši. Zelo priporočam Pamukkale, Ephesus, Češme, Olympus, Kapadokio, Istanbul. Izleti so

prijetni z vlaki in avtobusi, do Istanbula pa priporočam let.

Izlet v Trojo in nato Pamukalle.

STROKOVNI DEL:

Opis zdravstva v državi:

Zdravstven sistem v Turčiji me je zelo presenetil. Pogoji bolnikov so veliko boljši, delo v operacijski zelo napredno, takoj dobiš občutek da dajo v zdravstvo veliko več denarja kot mi. Tudi hierarhična ureditev zdravnikov je drugačna. Študij medicine traja približno isto in ima podobno razporeditev predmetov.

Delo v bolnišnici

Izbrala sem si delo v Dokuz Eylul univerzitetni kliniki, na oddelku splošne kirurgije. Padla sem v skupino, kjer so se ukvarjali predvsem s patologijami jeter in žolča: veliko žolčnih kamnov, jetrnih transplantacij, Whipplevih operacij in tumorjev pankreasa. Ker sem vmes pokazala zanimanje tudi za plastično kirurgijo so mi pustili, da se jim pridružim, če me je delo zanimalo. Tam sem videla spremembe spola, obrezovanja, operacije patologij rok in obraza. Moj dan se je začel ob osmih ali devetih z jutranjo vizito, nato pa v operacijski sobi. Vsak dan je bila pavza za kosilo okoli 12h. Delavne

ure si si lahko zelo izbiral, zdravniki so pustili, da odideš ko hočeš oz če te zanima ostaneš do konca. Brez problema si vzameš tudi proste dni (posebaj petke, za izlete čez vikend). Če pokažeš interes se lahko naučiš veliko, pripravljeni so se ti posvetiti in te naučiti šivati. Če pa ne pokažeš zanimanja samo opazuješ in lahko tudi odideš kadarkoli oziroma te sploh ni. Vse je odvisno od tvojega zanimanja in organizacije.

Delo v operacijskem bloku.

Mentorstvo

Delo je potekalo v skupini, tako da sem imela več mentorjev. V stiku smo bili vsak dan zjutraj na viziti, potem pa odvisno od poteka mojega dneva. Povabili so me tudi na skupinsko druženje po delu.

ZAKLJUČEK:

Splošna ocena izmenjave

Izmenjavo bi priporočala vsakemu, presegla je moja pričakovanja v vseh aspektih.

Potrebnik

S sabo nujno vzemi sončno kremo! Zdownloadaj si aplikacijo Moovit saj google maps za promet ne deluje. Če potrebuješ wikipedijo (ki je tam zablokirana) sam vstavi 0 pred w in povežalo te bo na stran, ki je identična Wikipediji in so jo turki vspostavili zaradi cenzure.

Približna razdelitev stroškov

Ker je turška lira pred mojim odhodom in tudi med bivanjem v Izmirju izgubljala vrednost, so bili stroški v njemu manjši kot pričakovano. Za hrano sem plačala približno 30 evrov na teden. Približno 30 evrov sem zapravila za prevoze do bolnice in po Izmirju. Za ostale izlete ob vikendih sem porabila dodatnih 150 evrov (Troja, Pammukale, Efesus, Cesme, Boat tour na otoke, Antalya, vendar vse na lastno in najcenejšo režijo). Za enosmerno letalsko karto sem zapravila nekaj več kot 250, vendar je bila to moja napaka, ker sem jo kupila mnogo prepozno. Povratne karte nisem kupila, ker sem po Turčiji odšla malo potovati še po Gruiziji in Azerbajdžanu. Plačala sem tudi seveda prispevek IFMSA za nastanitev in en zastoj obrok. Dobila sem tudi štipendijo Adfuture 400 evrov.